

[**Freddy Madsen.**]

Vi vil dog gerne understrege, at i enhver situation i dette ting, hvor vi mener at kunne skabe et flertal, der er i overensstemmelse med arbejderbevægelsens interesser, vil vi tælle de mandater med, som på den ene eller den anden måde vil støtte os, for at få det flertal, som er til gavn for den politik, vi arbejder for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden:

Ved afslutningen af denne debat synes jeg, det er nødvendigt at pege på forretningsordenens regler om første behandling af forslag.

Der står i forretningsordenens § 11:

„Ved 1. behandling drøftes lovforslaget ud fra principielle synspunkter uden nærmere gennemgang af enkeltheder.“

Jeg er klar over, at det er en svær regel at følge, men der er ingen tvivl om, at det ville forkorte taletiden betydeligt.

Forslagenes overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af bygge- og anlægsstoppet [af Kaj Hansen m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. V) findes i tillæg A. sp. 575, fremsættelsen i tidenden sp. 382).

Forslaget sattes til forhandling.

Boligministeren (Johan Philipsen):

Jeg bliver nødt til uanset det for nogle lidt ubehagelige tidspunkt at give en nogenlunde sammenhængende redegørelse for situationen i anledning af dette forslags fremsættelse.

Forslaget går ud på at ophæve såvel udsættelsen af de offentlige og offentligt støttede bygge- og anlægsarbejder som reguleringen af det private byggeri. Det må være naturligt at behandle disse reguleringer under ét, fordi de har en klar sammenhæng, men i øvrigt er det da vigtigt at holde sig for øje, at der er væsentlige forskelle.

Formålet med det offentlige bygge- og anlægsstop var i første række at opnå en nettobesparelse på statsbudgettet på 400 mill. kr. i hvert af finansårene 1973-74 og 1974-75 og en endnu større besparelse på de kommunale budgetter, og så tilsigter reguleringen endvidere at bidrage til at dæmpe aktiviteten på bygge- og anlægsområdet.

Dette byggestop, der blev indført af den tidligere regering i foråret 1973, blev i august 1973 forlænget til 1. oktober 1974, og hovedindholdet er som bekendt, at nye bygge- og anlægsarbejder for staten, kommunerne, amtskommunerne, kommunale fællesskaber samt arbejder, der støttes af disse myndigheder, tidligst kan påbegyndes 1. oktober 1974. Udsættelsen er fastlagt i et cirkulære, sidste gang den 23. august 1973.

Jeg må gøre opmærksom på, at der ikke er tale om et fuldstændigt stop, der er mulighed for undtagelser, dispensationer kaldt i daglig tale. Retningslinjerne for disse dispensationer bliver som under den tidligere regering fastlagt af et særligt ministerudvalg.

Så vil jeg gerne komme med nogle ord om den hidtidige dispensationspraksis. Det er sådan, at dette dispensationsudvalg, for så vidt angår den statslige sektor, har behandlet en lang række konkrete ansøgninger om dispensationer, mens de styrelser, der har stor bygge- og anlægsvirksomhed har fået fastsat rammer for dispensationer, således at de selv har kunnet vælge, hvad de har ønsket igangsat, og de ministre, der ikke er repræsenteret i dette udvalg, har i flere tilfælde været indkaldt til møde i udvalget.

For det kommunale område har dispensationsudvalget kun i begrænset omfang taget stilling til konkrete sager, men har givet indenrigsministeren visse retningslinjer for dispensationer. Disse dispensationer er i første række givet til byggemodning af industriarealer. Endvidere er der i et vist omfang dispenseret for byggemodningsarbejder, hvor kommuner ved overenskomst med